Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MANUELA KAMPOSA SANČESA-BORDONAS [*MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2020. gada 1. oktobrī [1]

Apvienotās lietas C-155/19 un C-156/19

***Federazione Italiana Giuoco Calcio* (*FIGC*),**
Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl
pret
***De Vellis Servizi Globali Srl*,**
piedaloties:
***Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl*,**
***Comitato Olimpico Nazionale Italiano* (*CONI*),**
***Federazione Italiana Giuoco Calcio* (*FIGC*)**

(*Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Piegāžu, būvdarbu vai pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšana – Direktīva 2014/24/ES – Līgumslēdzēja iestāde – Publisko tiesību subjekts – Jēdziens – Nacionālā futbola federācija – Vispārējo interešu vajadzību apmierināšana – Federācijas pārvaldības kontrole, ko veic publisko tiesību subjekts

1. 2019. gada 11. septembra spriedumā [2] Tiesa izvērtēja, vai kāda (proti, Itālijas) nacionālā olimpiskā komiteja ir īstenojusi "publisko kontroli" pār divām savas valsts sporta federācijām [3], "lai [..] tās varētu klasificēt vai nu vispārējās valdības sektorā, vai arī MABO [mājsaimniecības apkalpojošās bezpeļņas organizācijas] sektorā" saskaņā ar Eiropas kontu sistēmas normām [4].

2. Tagad *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) ir iesniegusi Tiesai divus vienāda satura lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas attiecas uz to pašu jautājumu, taču vairs ne uzskaites, bet gan publiskā iepirkuma kontekstā. Pamatlietās ir jāizlemj, vai *Federazione Italiana Giuoco Calcio* (Itālijas Futbola federācija; turpmāk tekstā – "*FIGC*") ir izveidota īpaši, lai apmierinātu vispārējo interešu vajadzības, un, ja tā ir, vai Itālijas Nacionālā olimpiskā komiteja (turpmāk tekstā – "*CONI*") kontrolē tās pārvaldību.

1 Oriģinālvaloda – spāņu.

2 Spriedums *FIG* un *FISE* (C-612/17 un C-613/17, EU:C:2019:705; turpmāk tekstā – "spriedums *FIG* un *FISE*"). Lai gan tā argumenti attiecas uz Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā, tie var būt noderīgi šā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kontekstā, jo viens no svarīgiem faktoriem saistībā ar publisko tiesību subjektu iepirkumu ir arī jautājums par to, kurš kontrolē šo subjektu pārvaldību. Tomēr jānorāda, ka kritēriji, pēc kuriem ir noskaidrojams, vai šī kontrole pastāv, šajā jomā būtiski atšķiras no uzskaites jomā esošajiem.

3 Tajā gadījumā *Federazione Italiana Golf* un *Federazione Italiana Sport Equestri*.

4 Spriedums *FIG* un *FISE*, 31. punkts.

3. No atbildēm uz vaicāto var būt atkarīgs tas, vai uz *FIGC* noslēgto līgumu, par ko ir tiesvedības, ir jāattiecas Direktīvā 2014/24/ES [5] un to transponējošajās valsts tiesību normās regulētajām procedūrām. Tā notiktu tikai tad, ja nacionālās sporta federācijas (turpmāk tekstā – "NSF"), kad tās noslēdz būvdarbu, piegāžu un pakalpojumu iepirkuma līgumus, kas pārsniedz noteiktu vērtību, varētu tikt kvalificētas kā līgumslēdzējas iestādes, jo tās ir publisko tiesību subjekti Direktīvas 2014/24 izpratnē.

I. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības. Direktīva 2014/24

4. Direktīvas 2. pantā ir teikts:

"1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) "līgumslēdzējas iestādes" ir valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, publisko tiesību subjekti, vai vienas vai vairāku šādu iestāžu vai viena vai vairāku šādu publisko tiesību subjektu veidotas apvienības;

[..]

4) "publisko tiesību subjekti" ir struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:

   a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;

   b) tām ir juridiskas personas statuss; un

   c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;".

B. Itālijas tiesības

1. 2016. gada 18. aprīļa Leģislatīvais dekrēts Nr. 50 ("Publisko iepirkumu kodekss")

5. Leģislatīvā dekrēta 3. panta 1. punkta d) apakšpunkts būtībā atkārto Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta "publisko tiesību subjektu" definīciju.

2. 2003. gada 19. augusta Dekrētlikums Nr. 220 [6]

6. Dekrētlikuma 1. pantā ir noteikts:

"1. Republika atzīst un veicina no starptautiskā sporta tiesiskā regulējuma, ko nosaka Starptautiskā Olimpiskā komiteja, izrietošā nacionālā sporta tiesiskā regulējuma autonomiju.

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

6 Decreto legge 19 agosto 2003, n. 220 (GURI Nr. 192, 2003. gada 20. augusts) (pēc grozījumiem, kas noteikti ar legge 17 ottobre 2003, n. 280 (Likums Nr. 280, 2003. gada 17. oktobris; GURI Nr. 243, 2003. gada 18. oktobris) 1. pantu).

2. Attiecībās starp sporta tiesisko regulējumu un Republikas tiesību sistēmu valda autonomijas princips, izņemot gadījumus, kad ar sporta tiesisko regulējumu saistītās subjektīvās juridiskās situācijas ir nozīmīgas arī Republikas tiesību sistēmas kontekstā."

3. 1999. gada 23. jūlija Leģislatīvais dekrēts Nr. 242 par CONI reorganizāciju[7]

7. Leģislatīvā dekrēta 1. pantā ir paredzēts:

"[*CONI*] ir publisko tiesību juridiskā persona [..], un tā atrodas Kultūras vērtību un pasākumu ministrijas pārraudzībā."

8. Tā 2. pantā ir noteikts:

"1. *CONI* [..] nodarbojas ar nacionālā sporta organizēšanu un stiprināšanu un, konkrētāk, sportistu sagatavošanu un pienācīgu līdzekļu nodrošināšanu olimpiskajām spēlēm un visiem pārējiem valsts un starptautiskajiem sporta pasākumiem. Sporta sistēmas ietvaros tā arī veic pasākumus [..], lai novērstu un apkarotu tādu vielu lietošanu, kas izmaina sportistu dabisko fizisko sniegumu sporta aktivitātēs, kā arī lai pēc iespējas plašāk izplatītu sportošanu [..], ievērojot 1977. gada 24. jūlija Republikas prezidenta dekrētā Nr. 616 noteikto.

[..]"

9. Saskaņā ar tā 4. panta 2. punktu:

"*CONI* balsstiesīgo biedru vairākumu veido olimpisko sporta veidu ietvaros izvirzītie NSF pārstāvji."

10. Minētā dekrēta 5. pantā ir noteikts:

"1. Saskaņā ar Starptautiskās Olimpiskās komitejas lēmumiem un pamatnostādnēm Nacionālā padome darbojas, veicinot olimpiskā gara vairošanu, un reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un tālab saskaņo NSF un asociēto sporta veidu federāciju darbību.

[..]

2. Nacionālajai padomei ir šādi uzdevumi:

a) pieņemt statūtus un citus normatīvos aktus savas kompetences jomā, kā arī pamatnostādnes par spēkā esošo normu interpretāciju un piemērošanu;

b) noteikt pamatprincipus, kuriem jāatbilst NSF, asociēto sporta veidu federāciju, sporta popularizēšanas organizāciju, kā arī sporta biedrību un sabiedrību statūtiem, lai tās varētu tikt atzītas sporta jomā;

c) pieņemt lēmumus par NSF, sporta biedrību un sabiedrību, sporta popularizēšanas organizāciju, sporta jomā atzītu sabiedriskā labuma organizāciju un citu ar *CONI* un ar federācijām asociēto sporta veidu federāciju atzīšanu sporta jomā saskaņā ar statūtos noteiktajām prasībām;

[..]

7 Decreto legislativo 23 luglio 1999, n. 242, riordino del Comitato olimpico nazionale italiano – CONI (GURI Nr. 176, 1999. gada 29. jūlijs; turpmāk tekstā – "Leģislatīvais dekrēts Nr. 242/1999").

e) noteikt kritērijus un nosacījumus, ar kādiem kontroli īsteno NSF, asociēto sporta veidu federācijas un atzītās sporta popularizēšanas organizācijas;

[..]

e *ter*) pēc Nacionālās izpildinstitūcijas priekšlikuma pieņemt lēmumus par NSF vai asociēto sporta veidu federāciju pakļaušanu uzraudzībai gadījumā, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas nopietnas neatbilstības pārvaldībā vai smagi pārkāpušas sporta tiesības, vai tiek konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai netiek nodrošināta pienācīga sporta sacensību sagatavošana un norise;

[..].”

11. Saskaņā ar 15. pantu:

“1. NSF [..] savu darbību sporta jomā īsteno atbilstoši [Starptautiskās Olimpiskās komitejas], starptautisko federāciju un *CONI* lēmumiem un pamatnostādnēm, ņemot vērā arī dažu *CONI* statūtos minēto darbības veidu publisko raksturu. To dalībnieki ir sporta sabiedrības un biedrības, un – vienīgi NSF [..] statūtos attiecībā uz konkrēto darbības jomu paredzētajos gadījumos – arī individuāli biedri.

2. NSF [..] ir biedrības ar privāttiesiskas juridiskās personas statusu. Tās savu darbību neveic peļņas gūšanas nolūkā, un, ja vien šajā dekrētā nav tieši noteikts citādi, tām ir piemērojamas Civilkodeksa normas un normas, kas pieņemtas tā īstenošanas vajadzībām.

3. Katru gadu NSF budžetu [..] apstiprina federācijas pārvaldes institūcija un *CONI* Nacionālā izpildinstitūcija. Ja federācijas [..] revidenti sniedz negatīvu atzinumu vai ja *CONI* Nacionālā izpildinstitūcija budžetu neapstiprina, tiek sasaukta sabiedrību vai biedrību sapulce, lai tā lemtu par budžeta apstiprināšanu.

4. Sapulce, kas ievēlē izpildinstitūcijas, sapulces kontrolei pakļautās pārvaldes institūcijas orientējošās budžeta programmas apstiprina katra četru gadu laikposma beigās vai katra tā pilnvarojuma laikposma beigās, uz kuru tās ir apstiprinātas.

5. NSF [..] sporta vajadzībām atzīst Nacionālā padome.

6. Privāttiesiskas juridiskās personas statusa atzīšana jaunai NSF [..] notiek saskaņā ar *decreto del Presidente della Repubblica 10 febbraio 2000, n. 361* (Republikas prezidenta 2000. gada 10. februāra Dekrēts Nr. 361) pēc tam, kad Nacionālā padome šo NSF ir atzinusi sporta vajadzībām.

[..]”

4. CONI statūti [8]

12. Statūtu 1. pantā (“Definīcijas”) ir norādīts:

“1. *CONI* ir NSF un asociēto sporta veidu federāciju konfederācija.

2. *CONI* [..] disciplinē, reglamentē un pārvalda sporta aktivitātes, kas ir uzskatāmas par būtiskām indivīda fiziskās un morālās audzināšanas elementiem un valsts izglītības un kultūras sastāvdaļu. [..]”

8 Pieņemti ar CONI Nacionālās padomes lēmumu, jaunākie grozījumi veikti 2019. gada 2. oktobrī, tie pieņemti ar Ministru padomes priekšsēdētāja 2020. gada 10. janvāra dekrētu.

13. Minēto statūtu 6. pantā ("Nacionālā padome") ir norādīts:

"1. Nacionālā padome, kas ir Itālijas sporta augstākā pārstāvības institūcija, nodarbojas ar olimpiskās idejas izplatīšanu, nodrošina sagatavošanai olimpiskajām spēlēm nepieciešamās darbības, reglamentē un koordinē nacionālās sporta aktivitātes un saskaņo NSF un asociēto sporta veidu federāciju darbību.

[..]

4. Nacionālā padome:

[..]

b) nosaka pamatprincipus, kuri jāievēro, izstrādājot NSF, asociēto sporta veidu federāciju, sporta popularizēšanas organizāciju, sporta jomā atzītu sabiedriskā labuma organizāciju, kā arī sporta biedrību un sabiedrību statūtus, lai tās varētu tikt atzītas un lai tās varētu darboties sporta jomā, un pieņem *Codice di giustizia sportiva* [Sporta strīdu iztiesāšanas nolikumu], kas ir jāievēro visām NSF [..];

c) lemj par NSF [..] atzīšanu sporta jomā, balstoties uz statūtos noteiktajiem kritērijiem, šajā nolūkā ņemot vērā arī attiecīgā sporta veida izplatību un to, vai tas ir olimpiskais sporta veids, vai tas iespējami ir atzīts [Starptautiskajā Olimpiskajā komitejā], kā arī attiecīgā sporta veida sportiskās tradīcijas;

[..]

e) nosaka kritērijus un kārtību, kā *CONI* īsteno kontroli pār NSF [..];

e1) nolūkā garantēt sporta čempionātu regulāru organizēšanu nosaka kritērijus un kārtību, kā federācijas īsteno kontroli pār [asociētajām] sporta sabiedrībām un kā *CONI* īsteno aizstājējkontroli, ja tiek konstatēts, ka attiecīgā NSF neīsteno šādu kontroli;

[..]

f1) pēc Nacionālās izpildinstitūcijas ierosinājuma lemj par NSF [..] uzraudzību, ja to vadības institūcijas ir pieļāvušas nopietnas neatbilstības pārvaldībā vai smagi pārkāpušas sporta tiesības, vai tiek konstatēta šo institūciju darbības neiespējamība, vai netiek nodrošināta pienācīga nacionālo sporta sacensību sagatavošana un norise;

[..]."

14. Statūtu 7. panta ("Nacionālā izpildinstitūcija") 5. punktā ir noteikts:

"Nacionālā izpildinstitūcija:

g2) apstiprina NSF [..] budžetu, saistītās darbības programmas, kā arī gada bilanci;

[..]

h1) ieceļ revidentus, kuri pārstāv *CONI* NSF [..] un *CONI* reģionālajās komitejās;

[..]

l) sporta vajadzībām apstiprina NSF [..] statūtus, regulējumu attiecībā uz statūtu piemērošanu, sporta strīdu iztiesāšanas nolikumus un antidopinga reglamentus pēc tam, kad izvērtējusi to atbilstību tiesību aktiem, *CONI* statūtiem, pamatprincipiem, pamatnostādnēm un Nacionālās padomes noteiktajiem kritērijiem, vajadzības gadījumā 90 dienu laikā tos nododot atpakaļ attiecīgajai NSF [..] nepieciešamo izmaiņu veikšanai;

[..].”

15. Savukārt 20. panta (“NSF regulējums”) 4. punktā ir noteikts:

“NSF īsteno darbību sporta jomā un attiecīgas popularizēšanas darbības saskaņā ar [Starptautiskās Olimpiskās komitejas] un *CONI* lēmumiem un pamatnostādnēm un ņemot vērā arī dažu šīs darbības aspektu publisko dimensiju. Sporta tiesību ietvaros *CONI* kontrolētajām NSF ir atzīta tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija.”

16. Saskaņā ar 21. panta (“Prasības NSF atzīšanai”) 3. punktu:

“Ja atzīta NSF neatbilst iepriekš 1. punktā noteiktajām prasībām, *CONI* Nacionālā padome lemj par atzīšanas, ko tā savulaik veikusi, atsaukšanu.”

17. Minēto statūtu 23. pantā (“Pamatnostādnes un kontrole pār NSF”) ir noteikts:

“1. Saskaņā ar 1999. gada 23. jūlija Leģislatīvo dekrētu Nr. 242, redakcijā ar turpmāk izdarītajiem grozījumiem un papildinājumiem, publiskā dimensija ir tikai NSF darbībām, kas ir saistītas ar sporta sabiedrību un biedrību, kā arī individuālu biedru uzņemšanu biedru sastāvā, šā statusa atcelšanu uz jebkāda pamata un uzņemšanas lēmumu grozīšanu, profesionālo sporta sacensību un čempionātu norises atbilstīguma kontroli, publisko dotāciju izmantošanu un dopinga izmantošanas novēršanu un sodīšanu par to, kā arī darbībām, kas ir saistītas ar sagatavošanu olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sporta aktivitātēm, tehniskā personāla sagatavošanu un publisko sporta objektu izmantošanu un pārvaldību, kā arī darbībām, kuru publiskais raksturs ir tieši paredzēts tiesību aktos.

1.*bis* Veicot publiska rakstura darbības, kas ir minētas [šā panta] 1. punktā, NSF ir jāatbilst *CONI* pamatnostādnēm, jābūt pakļautām tās kontrolei un jārīkojas saskaņā ar objektivitātes un pārskatāmības principiem. Šis darbības publiskais raksturs nemaina privāttiesību parasto regulējumu, kas attiecas uz to individuālo darbību un saistītajām subjektīvajām juridiskajām situācijām.

1.*ter* Nacionālā izpildinstitūcija nosaka kritērijus un kārtību, lai nodrošinātu, ka federāciju lēmumi atbilst *CONI* programmām attiecībā uz valsts izlašu konkurētspēju, valsts sportiskā mantojuma un tā īpašās identitātes aizsardzībai un nepieciešamībai nodrošināt efektīvu iekšējo pārvaldību.

2. Nacionālā izpildinstitūcija, pamatojoties uz kritērijiem un kārtību, ko ir noteikusi Nacionālā padome, apstiprina NSF budžetu un nosaka finanšu iemaksu apmēru to labā, attiecīgi nosakot šo iemaksu izmantošanas konkrēto mērķi, īpašu uzmanību pievēršot jauniešu sporta veicināšanai, sagatavošanai olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sporta aktivitātēm.

3. Nacionālā izpildinstitūcija uzrauga NSF pienācīgu darbību. Konstatējot, ka federāciju institūcijas ir pieļāvušas būtiskas neatbilstības vadībā vai izdarījušas smagus sporta reglamentu pārkāpumus, kā arī nenodrošina sporta sacensību sagatavošanu un pienācīgu norisi vai nav spējīgas darboties, tā ierosina Nacionālajai padomei iecelt administratoru.”

II. Fakti un prejudiciālie jautājumi

18. *FIGC* izsludināja sarunu procedūru, lai uz trim gadiem noslēgtu līgumu par kravas pārvietošanu nacionālo futbola komandu braucienos un federācijas noliktavā Romā [9]. Tā uzaicināja piedalīties *De Vellis Servizi Globali, s.r.l.* (turpmāk tekstā – "*De Vellis*") un *Consorzio Ge.Se.Av S. c. arl* (turpmāk tekstā – "*Consorzio*"). Līguma slēgšanas tiesības galu galā tika piešķirtas *Consorzio*.

19. *De Vellis* iesniedza prasību *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), apstrīdot iepirkuma procedūras norises gaitu, jo esot pārkāpti Publisko iepirkumu kodeksā paredzētie publiskuma noteikumi.

20. Pirmās instances tiesa (spriedums Nr. 4101/2018) apmierināja prasību un atcēla līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *Consorzio*. Proti, tā kvalificēja *FIGC* kā publisko tiesību subjektu, noraidīja jurisdikcijas neesamību un atcēla iepirkuma procedūras aktus, ņemot vērā *De Vellis* minēto pamatojumu.

21. *FIGC* un *Consorzio* ir iesniegušas divas apelācijas sūdzības par šo spriedumu. Tās noliedz, ka *FIGC* būtu publisko tiesību subjekts un tādējādi pastāvētu administratīvo tiesu kompetence izskatīt strīdu.

22. *Consiglio di Stato* (Valsts padome) uzskata, ka, pirms tiek izlemts, vai *FIGC* bija pienākums piemērot publisko iepirkumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu reglamentējošās normas un kuras jurisdikcijas tiesām ir piekritīga šī lieta, ir jānoskaidro, vai *FIGC* var tikt klasificēta par publisko tiesību subjektu saskaņā ar Publisko iepirkumu kodeksa 3. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ar ko transponē Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktu.

23. Šajos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) uzdod Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) a) Vai, ievērojot sporta jomu reglamentējošā valsts tiesiskā regulējuma raksturiezīmes, *FIGC* ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu, jo ir nodibināta ar īpašu mērķi apmierināt nerūpnieciska un nekomerciāla rakstura vispārējo interešu vajadzības?

b) Konkrēti, vai *FIGC* gadījumā – lai arī formāli tā nav izveidota kā publiska iestāde un pēc savas iedabas ir apvienība – teleoloģiskais nosacījums kvalificēšanai par šādu subjektu ir izpildīts tāpēc, ka tā ietilpst atbilstoši publisko tiesību modeļiem veidotajā (sporta) nozares tiesiskajā regulējumā un tai ir saistoši *CONI* un starptautisko sporta organizāciju izstrādātie principi un noteikumi, sporta mērķiem atzīstot nacionālu publisku iestādi?

c) Vai šāds nosacījums turklāt ir uzskatāms par izpildītu tādas ar pašfinansēšanās spēju apveltītas sporta federācijas kā *FIGC* gadījumā saistībā ar pamatlietā aplūkojamo darbību, kas pēc savas iedabas nav publiska, vai tomēr ir jāuzskata par prevalējošu vajadzība katrā ziņā nodrošināt publiskā iepirkuma tiesību normu piemērošanu ikreiz, kad trešajām personām tiek piešķirtas tiesības slēgt jebkura veida līgumus ar minēto subjektu?

2) a) Vai saskaņā ar tiesiskajām attiecībām starp *CONI* un *FIGC* pirmajai no tām attiecībā pret otro ir dominējoša ietekme, ņemot vērā tai likumā noteiktās pilnvaras atzīt sabiedrību sporta mērķiem, apstiprināt subjekta gada budžetu un pārraudzīt gan tā pārvaldību, gan institūciju pareizu darbību, kā arī pakļaut to ārkārtas administratora veiktai administrēšanai?

b) Vai turpretim ar tādām pilnvarām nav pietiekami, lai tiktu izpildīts nosacījums par dominējošu publisko ietekmi, kas ir raksturīga publisko tiesību subjektam, ņemot vērā sporta federāciju priekšsēdētāju un pārstāvju lielo dalības īpatsvaru *CONI* galvenajās institūcijās?"

9 Līguma summa bija 1 000 000 EUR bez PVN.

III. Tiesvedība Tiesā

24. Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika reģistrēti 2019. gada 22. februārī.

25. Rakstveida apsvērumus ir iesniegušas *FIGC*, *CONI*, *De Vellis*, *Consorzio*, Itālijas valdība un Komisija.

26. 2020. gada 1. jūlijā notikušajā tiesas sēdē, kurā videokonferencē piedalījās *FIGC*, *CONI* un Itālijas valdība un klātienē – Komisija, Tiesa aicināja tās izteikt viedokli tostarp par sprieduma *FIG* un *FISE* ietekmi uz šo lietu.

IV. Vērtējums

A. Ievadapsvērums

27. Veicot salīdzinošo pārskatu par situāciju dalībvalstīs, ir redzams, ka attiecības starp NSF un valsts varu ir organizētas ļoti atšķirīgos veidos. Vienkāršojot – var teikt, ka dažas dalībvalstis izvēlas "liberālus" risinājumus, kas piešķir NSF lielāku autonomiju [10]; citas savukārt – metodes ar lielāku iejaukšanās pakāpi, kurās publiskā uzraudzība var kļūt visnotaļ intensīva [11], un vēl dažas citas – abus šos modeļus apvieno.

28. Publisko tiesību jomā tā gadās bieži, ka noteiktiem privāttiesību subjektiem, kas ir izveidoti savu biedru kopīgo mērķu sasniegšanai, tiesiskais regulējums uzdod apmierināt publiskas varas mērķus, pat deleģējot tipiski administratīvus uzdevumus [12].

29. Itālijā NSF darbojas pēc šādas shēmas: tās pēc savas iedabas ir apvienības, ko veido klubi kā pirmā līmeņa sporta apvienības, NSF ir veidotas kā privātas otrā līmeņa apvienības [13], kurām valsts iestādes uztic noteiktus publiska rakstura uzdevumus.

30. Šajā kontekstā iesniedzējtiesas lēmums tīri loģiski būs saistīts ar situāciju un Itālijā spēkā esošā sporta tiesiskā regulējuma īpatnībām. Saskaņā ar šīm tiesībām ir jāizlemj:

– vai *FIGC* ir nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējo interešu vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;

– vai attiecības starp publisko uzraudzības iestādi (*CONI*) un *FIGC* ļauj atzīt *CONI* kontroli pār *FIGC* un cik stingra tā ir;

– vai *FIGC* iezīmes atšķir to no pārējām NSF attiecībā uz Direktīvas 2014/24 piemērošanu.

10 Valsts vara parasti rūpējas tikai par aspektiem, kas ir saistīti ar dotāciju piešķiršanu.

11 Šajos gadījumos NSF parasti ir privāto tiesību subjekti, kuriem saskaņā ar tiesisko regulējumu lielākā vai mazākā mērā piešķir publiskas funkcijas.

12 Publisku funkciju izpildei izmantodama privātas apvienības, valsts izvairās no nepieciešamības radīt valsts struktūras. Šī funkcija pieder deleģējošai valstij, kas saglabā kontroles un uzraudzības kompetenci, lai nodrošinātu to, ka deleģētā funkcija tiek īstenota, nenovirzoties no tiesiskajā regulējumā noteiktajiem mērķiem.

13 *FIGC* statūtu (https://www.figc.it/it/federazione/norme/statuto-della-figc) 1. panta 2. punktā tā definēta kā "apvienība, kurā ir apvienotas gan sporta sabiedrības un apvienības, kuru mērķis ir nodarboties ar futbolu Itālijā, gan citas struktūras, kas īsteno darbības šā mērķa sasniegšanai".

31. Kā bija uzsvērts spriedumā *FIG* un *FISE*, Tiesa nevar tieši kliedēt šīs neskaidrības, kuras ir jārisina iesniedzējtiesai, kas vienīgā ir kompetenta interpretēt savas valsts tiesības [14]. Tāpēc turpinājumā izklāstītie apsvērumi ir vērsti tikai uz to, lai sniegtu kādas norādes attiecībā uz Direktīvas 2014/24 normu interpretēšanu.

B. Pirmais prejudiciālais jautājums

32. Direktīvā 2014/24 līgumslēdzējas iestādes jēdziena izpratne ir ļoti plaša [15] un ietver ne tikai valsti un pašvaldības, bet arī publisko tiesību subjektus, ja tie atbilst visām tās 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta prasībām.

33. Izvērtējot, vai šīm prasībām atbilst konkrēts subjekts, Tiesa izvairās no formālas pieejas un izmanto "funkcionālu interpretāciju", atvirzot šīs direktīvas tiesisko regulējumu otrā plānā [16].

34. Pirmā no šīm prasībām ir tāda, lai subjekts būtu *nodibināts ar konkrētu mērķi* apmierināt vispārējo interešu vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura. Par šā formulējuma interpretāciju ir pirmais prejudiciālais jautājums [17].

35. Lai gan ar subjekta *nodibināšanu* saistīto formālo aspektu analīze nebūtu būtiska, iesniedzējtiesai būs jāizlemj, vai Itālijas NSF gadījumā to atzīšanai no *CONI* puses [18] ir nozīme pēc būtības vai arī tā ir tikai formalitāte juridiskās personas statusa iegūšanai. Šim jautājumam pievērsīšos vēlāk.

36. No materiālā viedokļa, kas ir visbūtiskākais, *Consiglio di Stato* (Valsts padome) ir jāpievērš īpaša uzmanība to publisko uzdevumu saturam, kurus uzņemas *FIGC*. No šā satura tā varēs secināt, vai *FIGC* ir izveidota īpaši, lai apmierinātu vispārējo interešu vajadzības (kam nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura), vai arī tā šīs vajadzības objektīvi apmierina *de facto* [19].

37. Kā jau teicu, šādi to klasificēt neliedz apstāklis, ka vispārējo interešu vajadzības apmierina formāli privāts subjekts, it īpaši, ja tas iekļaujas organizatoriskajā sistēmā, kuras struktūra un raksturiezīmes izriet no likuma un kura pēc sava rakstura ir administratīva [20].

38. Taču pati iesniedzējtiesa no Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 (15. panta 1. punkts) secina, ka Itālijas NSF ir uzticēta "publiska rakstura" uzdevumu veikšana [21].

14 Tas atkārtoti apstiprināts vairākos sprieduma *FIG* un *FISE* punktos.

15 Spriedums, 2020. gada 4. jūnijs, *Asmel* (C-3/19, EU:C:2020:423), 54. punkts: "Šīs [Direktīvas 2004/18] 1. panta 9. punktā jēdziens "līgumslēdzēja iestāde" ir definēts plaši un funkcionāli, lai sasniegtu minētās direktīvas mērķus vienlaikus novērst risku, ka publiskā iepirkuma procedūrā līgumslēdzējas iestādes priekšroku dotu vietējiem piedāvājumu iesniedzējiem vai kandidātiem, un arī izslēgt iespēju, ka valsts, teritoriāla vai citu publisko tiesību subjektu finansēta vai pārraudzīta organizācija balstītos uz citiem, nevis komerciāliem apsvērumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 31. punkts un tajā minētā judikatūra)".

16 Spriedumi, 1998. gada 10. novembris, *BFI Holding* (C-360/96, EU:C:1998:525), 62. punkts, un 2003. gada 15. maijs, Komisija/Spānija (C-214/00, EU:C:2003:276), 56. punkts: "[Direktīvas] lietderīgā iedarbība nebūtu pilnībā saglabāta, ja varētu izslēgt [tās] piemērošanu attiecībā uz [..] subjektu, kas izpilda šīs trīs prasības [, lai to varētu uzskatīt par publisko tiesību subjektu], tikai tādēļ, ka saskaņā ar valsts tiesībām, kas uz šo subjektu attiecas, tā juridiskais statuss un tiesiskais regulējums atbilst privāttiesībām."

17 Jautājums par atbilstību otrajai prasībai (par juridiskās personas statusu) nebūs jāiztirzā, jo neviens neapstrīd, ka *FIGC* šis statuss piemīt. Itālijas NSF ir "biedrības ar privāttiesiskas juridiskās personas statusu" (iesniedzējtiesas nolēmumu 3.3. punkts).

18 NSF pastāvēšana nav atkarīga tikai no to veidojošo pirmā līmeņa apvienību (klubu) gribas, bet arī no *CONI* īstenotas oficiālas atzīšanas, bez kuras tās neiegūst juridiskas personas statusu.

19 "Subjekts, kas nav nodibināts ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējo interešu vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, bet kas vēlāk uzņemas apmierināt šīs vajadzības, izpilda noteikto prasību [..], ja vien var objektīvi konstatēt, ka tas apmierina šādas vajadzības" (spriedums, 2002. gada 12. decembris, *Universale-Bau* u.c. (C-470/99, EU:C:2002:746), rezolutīvās daļas 1) punkts).

20 Spriedumā, 2005. gada 13. janvāris, Komisija/Spānija (C-84/03, EU:C:2005:14), Tiesa atzina, ka Spānijas Karaliste nebija izpildījusi publisko iepirkumu reglamentējošās direktīvas tieši ar to, ka izslēdza iespēju par publisko tiesību subjektiem šo direktīvu izpratnē kvalificēt privāttiesību subjektus (proti, komercsabiedrības, kuru darbību reglamentē privāttiesības).

21 Iesniedzējtiesas nolēmumu 3.5. punkts.

39. Pie šā secinājuma tā nonāk, izvērtējot *CONI* statūtu 23. pantu, saskaņā ar kuru "publiska dimensija" ir NSF darbībām, kas attiecas uz: i) sporta sabiedrību un biedrību uzņemšanu savu biedru sastāvā; ii) lēmumu par uzņemšanu biedru sastāvā atcelšanu vai grozīšanu; iii) profesionālo sporta sacensību un čempionātu norises pareizības kontroli; iv) valsts atbalsta izmantošanu; v) dopinga izmantošanas novēršanu un sodīšanu par to; vi) darbībām, kas ir saistītas ar sagatavošanu olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sporta aktivitātēm; vii) tehniskā personāla sagatavošanu; un viii) publisko sporta struktūru izmantošanu un pārvaldību.

40. *FIGC* savukārt atzīst, ka tai ir piešķirtas "saskaņā ar *CONI* deleģējumu [..] dažas iepriekš noteiktas pilnvaras, kam ir publiski mērķi", lai gan tā uzskata, ka "deleģējošā [subjekta] publisko raksturu nevar attiecināt uz [subjektu], kam pilnvaras ir deleģētas, saistot tos [vairāk], neievērojot robežas, kas ir noteiktas deleģējumā" [22].

41. Uzsverot, ka katrai NSF ir kompetence tikai par vienu sporta veidu un par sacensību organizēšanu šajā sporta veidā, *Consiglio di Stato* (Valsts padome) apgalvo, ka saskaņā ar Itālijas sporta tiesisko regulējumu "vispārējo interešu mērķus īsteno formāli privāti subjekti, lai gan tie ir iekļauti *likumiskajā* (un ne *privātās autonomijas* izpausmē) struktūras un raksturiezīmju organizatoriskajā sistēmā un administratīvajā jomā" [23].

42. Šis vērtējums saskan ar vērtējumu, ko Tiesa veica, analizējot attiecības starp NSF un *CONI*. Spriedumā *FIG* un *FISE* tā atsaucās uz "sporta praktizēšan[u] tā publiskās dimensijas jomā, tas ir, [..] formalizētā, oficiālā vai reprezentatīvā kontekstā [..]". Tā uzskatīja arī, ka šī NSF darbību publiskā dimensija izgaismojas "regulār[ā] sacensību organizēšan[ā], sagatavošan[ā] olimpiskajām spēlēm un augsta līmeņa sporta aktivitātēm" [24].

43. *Consiglio di Stato* (Valsts padome) īsumā uzsver, ka Itālijā sportam ir "vispārējo interešu darbības [statuss] un šī iemesla dēļ to organizē, atbalsta, veicina un finansē valsts" [25].

44. Īpaši svarīgi ir tas, ka iesniedzējtiesa interpretē normas, kas reglamentē NSF, tādējādi, ka to publiskie uzdevumi "izsmeļoši nosaka *federāciju* darbības jomu un [ir] to izveides iemesli. Jebkura cita darbība, tostarp pārvadājumu pakalpojums valsts futbola izlasēm, par kuru ir šis strīds, ir instrumentāla attiecībā uz "*publiskās dimensijas*" uzdevumiem, kas ir noteikti *CONI* statūtos" [26].

45. Ja iesniedzējtiesa savas valsts tiesības interpretē šādi, tā var secināt, ka NSF, kuru *galvenais* mērķis ir apmierināt vispārējo interešu vajadzības sporta jomā, atbilst Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta pirmajai prasībai.

46. Šīm vispārējo interešu vajadzībām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, un to apmierināšana, ko īsteno NSF, notiek monopolstāvokļa apstākļos [27] pēc tam, kad ir saņemts *CONI* publisko uzdevumu deleģējums. Ciktāl tas attiecas uz šo lietu, nav svarīgi, ka NSF īsteno arī cita, saimnieciska rakstura *instrumentālas* darbības, kā tūlīt izklāstīšu.

47. Tomēr *Consiglio di Stato* (Valsts padome) šaubas ir saistītas ne tik daudz ar to, ka *FIGC* ir piešķirti vispārējo interešu vajadzību, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, uzdevumi (ko – kā jau teicu – tā skaidri atzīst), cik ar tās līgumiskās darbības saistību ar šiem publiskajiem uzdevumiem.

22 [*FIGC*] rakstveida apsvērumu 23. punkts.

23 Iesniedzējtiesas nolēmumu 3.3. punkts. Izcēlums oriģinālā.

24 Spriedums *FIG* un *FISE*, 99. punkts.

25 Iesniedzējtiesas nolēmumu 3.2. punkts ar citātu no valsts judikatūras (*Cons. Stato V*, 2017. gada 22. jūnijs, Nr. 3065).

26 Iesniedzējtiesas nolēmumu 5.3.2. punkts. Izcēlums un pēdiņas oriģinālā.

27 Spriedumā, 2003. gada 22. maijs, *Korhonen* u.c. (C-18/01, EU:C:2003:300), 51. punkts, Tiesa atzina, ka rūpnieciska un komerciāla rakstura vajadzības mēdz apmierināt subjekti, kas darbojas normālos tirgus apstākļos peļņas gūšanas nolūkā un sedz no savas darbības izrietošos zaudējumus; taču šīs iezīmes Itālijas NSF nepiemīt.

48. Iesniedzējtiesas neskaidrību vairo tas, ka saskaņā ar *CONI* statūtu 23. panta 1.*bis* punktu NSF darbības publiskais raksturs nemaina apstākli, ka uz NSF individuālajām darbībām un ar tām saistītajām subjektīvajām juridiskajām situācijām joprojām attiecas vispārīgais privāttiesību regulējums.

49. Tomēr nedomāju, ka šis nupat minētais normatīvais elements būtu izšķirošs. Tiesa uzskata – "nav nozīmes tam, ka papildus uzdevumam apmierināt vispārējas vajadzības attiecīgais subjekts var veikt arī citas darbības. Nav nozīmes arī tam, ka vispārēju vajadzību apmierināšana ir tikai salīdzinoši nesvarīga daļa no attiecīgā subjekta faktiski veiktajām darbībām, jo tas joprojām rūpējas par vajadzībām, kuras tai ir konkrēti uzdots apmierināt" [28].

50. Itālijas valdība [29] tāpat kā *FIGC* un *CONI* [30] ierosina nošķirt NSF privātās darbības, kas ir tikai ekonomiskas, no tām darbībām, kurām ir vispārējo interešu mērķis.

51. Tomēr šī nošķiršana man nešķiet piemērota, lai izlemtu, vai NSF savās līgumiskajās attiecībās apmierina vispārējo interešu vajadzības. Tiesa šajā ziņā ir paskaidrojusi, ka "[Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktam līdzvērtīgā normā] nav paredzēta atšķirība starp publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko līgumslēdzēja iestāde veic, lai izpildītu savu uzdevumu, ko veido vispārējo interešu vajadzību apmierināšana, un tādu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kam ar šo uzdevumu nav nekāda sakara" [31].

52. Itālijas valdības, *FIGC*, un *CONI* viedoklis jau tika izteikts Tiesai, kas to noraidīja 1998. gada 15. janvāra spriedumā *Mannesmann Anlagenbau Austria* u.c. [32]. Gluži pretēji, tā atbalstīja tā saukto "inficēšanās teoriju", saskaņā ar kuru "nav nozīmes tam, vai papildus darbībai, kuras mērķis ir apmierināt vispārējas vajadzības, attiecīgais subjekts [..] veic arī citas darbības [..]" tādējādi, ka "[Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta a) punktam līdzvērtīgā normā] noteiktā prasība nenozīmē, ka tai ir jānodarbojas tikai ar šo vajadzību apmierināšanu" [33].

53. Šī nostāja vēlāk tika apstiprināta spriedumos *BFI Holding* [34], *Korhonen* u.c. [35] un *Adolf Truley* [36], līdz tika panākts galīgs apstiprinājums spriedumā *Ing. Aigner* [37]. Šajā pēdējā spriedumā, pastāvot iesniedzējtiesas šaubām par 1998. gada 15. janvāra sprieduma *Mannesmann Anlagenbau Austria* u.c. judikatūras [38] piemērošanu, kad kāda subjekta publiskās un privāttiesiskās darbības bija savstarpēji

28 Spriedumi, 1998. gada 10. novembris, *BFI Holding* (C-360/96, EU:C:1998:525), 55. punkts; un 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet* (C-567/15, EU:C:2017:736), 40. un 41. punkts.

29 Tās rakstveida apsvērumu 15. un 16. punkts. Pamatojumam tā min 2008. gada 1. jūlija spriedumu *MOTOE* (C-49/07, EU:C:2008:376), kas tomēr attiecas nevis uz NSF, bet gan uz privāto tiesību biedrību, kas Grieķijā organizēja autosacīkstes, kuras *uzņēmuma* statuss konkurences tiesību izpratnē tika apšaubīts. Tā atsaucas arī uz 2001. gada 10. maija spriedumu *Agorà* un *Excelsior* (C-223/99, EU:C:2001:259), kurā Tiesa atzina (39. punkts), ka *Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano* ir apmierinājusi vajadzības, kas atbilst vispārējām, taču rūpnieciska un komerciāla rakstura interesēm, organizējot gadatirgus, izstādes un citas līdzīgas iniciatīvas, tādēļ to nevarēja kvalificēt kā subjektu, uz ko attiecas publiskā iepirkuma normas.

30 *FIGC* apgalvo (tās apsvērumu 27. punkts), ka nav nekāda pamata piemērot tai publisko tiesību regulējumu, ja tai, kā tas ir šajā lietā, ir komerciāla rakstura intereses, kas nesakrīt ar *CONI* interesēm. *CONI* apgalvo (tās rakstveida apsvērumu 42. punkts), ka nav iemeslu attiecināt uz *FIGC* publisko tiesību noteikumus tās privātās līgumiskās darbības ietvaros.

31 Spriedums, 2010. gada 15. jūlijs, Komisija/Vācija (C-271/08, EU:C:2010:426), 73. punkts un tajā minētā judikatūra.

32 Lieta C-44/96, EU:C:1998:4.

33 Spriedums, 1998. gada 15. janvāris, *Mannesmann Anlagenbau Austria* u.c. (C-44/96, EU:C:1998:4), 25. un 26. punkts.

34 Spriedums, 1998. gada 10. novembris (C-360/96, EU:C:1998:525), 55. un 56. punkts.

35 Spriedums, 2003. gada 22. maijs (C-18/01, EU:C:2003:300), 57. un 58. punkts.

36 Spriedums, 2003. gada 27. februāris (C-373/00, EU:C:2003:110; turpmāk tekstā – "spriedums *Adolf Truley*"), 56. punkts.

37 Spriedums, 2008. gada 10. aprīlis (C-393/06, EU:C:2008:213).

38 Lieta C-44/96, EU:C:1998:4.

skaidri nodalāmas [39], Tiesa apstiprināja, ka, "ņemot vērā tiesiskās drošības, pārskatāmības un paredzamības apsvērumus, kas reglamentē visu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ieviešanu, jāpieturas pie [iepriekš minētajos spriedumos] izklāstītās Tiesas judikatūras" [40].

54. Katrā ziņā *Consiglio di Stato* (Valsts padome) apgalvoja, ka strīdīgajam līgumam (pārvadājumi Itālijas futbola izlasei) bija instrumentāls raksturs attiecībā uz *FIGC* publisko uzdevumu, tostarp to uzdevumu, kas attiecas uz šā sporta veida valsts izlasēm, izpildi.

55. Tāpat šajā gadījumā nav noteicoši tas, vai NSF veic vai neveic komercdarbību un vai tām ir peļņas gūšanas nolūks vai šāda nolūka nav [41]. Šāds secinājums izriet no nupat aplūkotā judikatūras virziena.

56. Visbeidzot, tas, ka *FIGC* ir finansiāli pašpietiekama, nekādā veidā neliedz tai pildīt vispārējo interešu vajadzību uzdevumus saskaņā ar publisko iestāžu deleģējumu. Saimnieciskā pašpietiekamība atšķir *FIGC* no citām Itālijas NSF, kuru ienākumi ir lielā mērā atkarīgi no publiskā finansējuma. Bet, kā jau teicu, šim apstāklim nav nozīmes vispārējo interešu vajadzību uzdevumu piešķiršanā [42].

57. Īsumā sakot, ja vien tās valsts tiesiskā regulējuma analīze neliek tai izdarīt citu secinājumu, Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta interpretācija ļautu iesniedzējtiesai atzīt, ka *FIGC* atbilst pirmajai (minētā apakšpunkta a) punkts) no trijām šajā normā noteiktajām prasībām.

C. Otrais prejudiciālais jautājums

58. Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta trešajai prasībai (tā c) punkts) savukārt izdalīti trīs nosacījumi [43]. Ir pietiekami, ja tiek izpildīts kaut viens no tiem, lai varētu uzskatīt, ka šī prasība ir izpildīta.

59. No šiem nosacījumiem šeit tiek aplūkots tikai tas, vai *FIGC* pārvaldība "ir pakļaujama [valsts vai citu publisko tiesību subjektu] uzraudzībai" [44]. Iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai Itālijas tiesiskais regulējums par attiecībām starp *FIGC* un *CONI* ļauj apgalvot, ka *CONI* ir "dominējoša ietekme" uz *FIGC* pārvaldību.

39 Spriedums, 2008. gada 10. aprīlis, *Ing. Aigner* (C-393/06, EU:C:2008:213), 49. punkts: "Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai visiem publiskā iepirkuma līgumiem, kurus piešķir struktūra, kura ir publisko tiesību subjekts Direktīvas 2004/17 vai Direktīvas 2004/18 izpratnē, jābūt piemērojamiem vienas vai otras direktīvas noteikumiem, ja ar iedarbīgu pasākumu veikšanu ir iespējams skaidri nodalīt darbību, ko šī struktūra veic, lai apmierinātu vispārējas vajadzības, no darbības, ko tā veic konkurences apstākļos."

40 Turpat, 54. punkts. Savukārt 53. punktā, minot ģenerāladvokāta D. Ruisa-Harabo Kolomera [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*] secinājumus, tā atzina, ka "var pastāvēt nopietnas šaubas par to, vai realitātē ir iespējams veikt šādu vienas struktūras, kas veido vienu juridisku personu, kurai ir vienots īpašums un kuras vadības un administratīvie lēmumi tiek pieņemti vienoti, dažādu darbību nodalīšanu, pat neņemot vērā daudzos praktiska rakstura šķēršļus attiecībā uz pilnīgās dažādu darbības jomu nodalīšanas un darbības ietilpšanas vienā vai otrā no šīm jomām iepriekšēju vai *a posteriori* kontroli".

41 Saskaņā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 2. punktu NSF "savu darbību neveic peļņas gūšanas nolūkā". Iesniedzējtiesa šķiet implicīti noliedzam, ka *FIGC* darbībām būtu komerciāls raksturs, uz kura esamību turpretim (atsaukdamies uz *FIGC* pašfinansēšanas spēju) norāda daži lietas dalībnieki.

42 Ja *FIGC* lielākoties saņemtu finansējumu no valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citiem publisko tiesību subjektiem, tad būtu izpildīts Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta trešais nosacījums. Par publiskā finansējuma iezīmēm, kas ir būtiskas šīs normas interpretēšanai, skat. 2000. gada 3. oktobra spriedumu *University of Cambridge* (C-380/98, EU:C:2000:529). Spriedumā *FIG* un *FISE* (95.–107. punkts) ir atzīts, ka noteiktos apstākļos biedru veiktie biedra naudas maksājumi Itālijas NSF var tikt uzskatīti par publiskajām iemaksām un iespējami atklāt tādas publiskās kontroles pastāvēšanu, ko īsteno *CONI*. Tiesas sēdē Komisija ierosināja, ka iesniedzējtiesa (kuras nolēmumos šis jautājums netiek iztirzāts) varētu ņemt vērā spriedumu *FIG* un *FISE*, lai izvērtētu *FIGC* publiskās finansēšanas pakāpi.

43 Proti: i) ka subjektu tā lielākajā daļā finansē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti; ii) vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; iii) vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

44 Pamīšus lietošu terminus "uzraudzība" un "kontrole", kas rodami šīs normas dažādu valodu versijās. Proti, angļu valodas (*supervision*), spāņu valodas (*supervisión*) un vācu valodas (*Aufsicht*) versijās ir izvēlēts pirmais termins, savukārt franču valodas (*contrôle*) un portugāļu valodas (*controlo*) versijās tiek lietots otrais. Itāļu valodas versijā ir izmantots termins *vigilanza*.

60. *CONI* neapstrīdami ir publisko tiesību subjekts. Leģislatīvais dekrēts Nr. 242/1999 (1. pants) to tieši apvelta ar "publisko tiesību juridiskās personas", kas atrodas Kultūras vērtību un pasākumu ministrijas pārraudzībā, statusu. Spriedumā *FIG* un *FISE* tā ir kvalificēta kā "valdības vienība" [publiska iestāde] [45].

61. Kas attiecas uz attiecībām starp *CONI* un NSF, Tiesa tās ir rezumējusi spriedumā *FIG* un *FISE* [46], uzskaitot virkni *CONI* pilnvaru, no kurām varētu izsecināt tās uzraudzības pār NSF tvērumu.

62. Šis uzskaitījums ietver šādas *CONI* pilnvaras:

"– [..] apstiprināt nacionāl[o] sporta federācij[u] budžetu, saistītās darbības programmas, kā arī gada bilanci;

– kontrolēt nacionālās sporta federācijas attiecībā uz publiskiem aspektiem;

– "sporta vajadzībām" apstiprināt nacionāl[o] sporta federācij[u] statūtus, statūtu īstenošanas regulējumu, sporta tiesu reglamentus un antidopinga reglamentus un attiecīgā gadījumā ierosināt nepieciešamos grozījumus šajos tiesību aktos;

– iecelt revidentus, kuri pilnvaroti to pārstāvēt nacionālajās sporta federācijās;

– veikt nacionālās sporta federācijas uzraudzību, ja tās pārvaldes institūcijas pieļāvušas smagus pārkāpumus pārvaldībā vai smagus sporta tiesību aktu pārkāpumus;

– definēt kritērijus un kārtību, kā *CONI* īsteno kontroli pār nacionālajām sporta federācijām;

– nolūkā garantēt sporta čempionātu regulāru organizēšanu noteikt kritērijus un kārtību, kā nacionālās sporta federācijas īsteno kontroli pār asociētām sporta sabiedrībām un kādā *CONI* īsteno aizstājējkontroli, ja šāda kontrole netiek īstenota;

– noteikt pamatprincipus, kuriem jāatbilst nacionālās sporta federācijas statūtiem, lai tā iegūtu atzīšanu sporta vajadzībām, vai pieņemt [Sporta strīdu iztiesāšanas nolikumu], kas jāievēro visām nacionālajām sporta federācijām;

– [..] pieņemt nacionālajām sporta federācijām adresētas pamatnostādnes par darbības īstenošanu to pārzinātajā sporta jomā."

63. Kā jau izklāstīju, *Consiglio di Stato* (Valsts padome) jautā, vai, ņemot vērā šīs NSF un *CONI* attiecības, *CONI* pār tām ir "dominējoša ietekme". Kā šīs ietekmes iespējamu šķērsli tā uzsver apstākli, ka NSF priekšsēdētājiem un pārstāvjiem ir būtiska līdzdalība *CONI* galvenajās institūcijās.

64. Vispirms pievērsīšos jautājumam par *CONI* uzraudzību pār NSF un pēc tam – pašas *CONI* sastāvam.

45 Spriedums *FIG* un *FISE*, 77. un 85. punkts, kā arī rezolutīvās daļas 2) punkts.

46 Sprieduma 81. punkts.

1. CONI uzraudzība pār NSF

65. Tiesa "pārvaldības kontroli" raksturo kā tādu kontroli, kas rada "attiecīgā subjekta atkarību no publiskām iestādēm, kas ir līdzvērtīga tādai atkarībai, kas pastāv, ja tiek izpildīts viens no citiem alternatīviem kritērijiem [..], tādējādi ļaujot publiskām iestādēm ietekmēt minētā subjekta lēmumus publiskā iepirkuma jomā" [47].

66. Dažādo kontroles rādītāju izvērtējums ir jāiekļauj "kopējā vērtējumā", jo, "ja konkrētos gadījumos viens vienīgs rādītājs var būt pietiekams, lai konstatētu kontroli, tieši rādītāju kopums ir tas, kas vairumā gadījumu sniegs atbildi uz to, vai pastāv kontrole" [48].

67. Publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanas jomā Tiesa ir izvērtējusi tostarp šos elementus, kas atklāj kontroli pār subjektiem, kurus var klasificēt kā publisko tiesību subjektus:

– Spēja lemt par subjekta darbības izbeigšanu, iecelt likvidatoru, lemt par pārvaldes institūciju darbības apturēšanu un iecelt pagaidu administratoru smagas bezdarbības vai pārkāpumu gadījumā [49].

– Pārbaudes pilnvaras, kas ļauj veikt izpēti, revīzijas vai novērtējumus subjekta darbības jomā, kā arī sniegt priekšlikumus par darbībām, kas ir veicamas saistībā ar pārbaudes ziņojumiem [50].

– Pārbaude par to, vai šie subjekti veic pasākumus, ko ir noteikušas publiskās iestādes, kuras īsteno to pārraudzību [51].

– Pilnvaras pārskatīt subjekta gada bilanci, kā arī ikdienas pārvaldību no patiesīguma un godīguma, likumības, efektivitātes, rentabilitātes un lietderības principu skatpunkta vai spēja apmeklēt subjekta telpas un institūcijas, kā arī informēt par šādas kontroles rezultātiem kompetentās iestādes [52].

68. Spriedumā *FIG* un *FISE* Tiesa, ņemot vērā pilnvaru kopumu, kāds *CONI* ir attiecībā uz NSF, uzticēja iesniedzējtiesai izvērtēt, vai *CONI* bija spējīga "īstenot reālu un būtisku ietekmi pār [NSF] vispārējo politiku vai programmu" neatkarīgi no šo subjektu "tehniskās, organizatoriskās un vadības autonomijas" [53].

69. Dažādie šīs lietas aspekti *Consiglio di Stato* (Valsts padome) būs jāizvērtē, izmantojot šo pašu kritēriju; tas gan neliedz Tiesai sniegt tai kādus norādījumus par Direktīvas 2014/24 interpretāciju.

70. Es tās sistematizēšu četrās sadaļās.

47 Spriedums *Adolf Truley*, 69. un 70. punkts: "[..] Nevar tikt uzskatīts, ka ir izpildīta pārvaldības kontroles prasība gadījumā, ja notiek tikai pēckontrole, jo pēc definīcijas šāda kontrole nepieļauj, ka publiskās iestādes ietekmē attiecīgā subjekta lēmumus publiskā iepirkuma jomā."

48 Spriedums *FIG* un *FISE*, 87. punkts.

49 Spriedums, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francija (C-237/99, EU:C:2001:70), 54. punkts.

50 Turpat, 58. punkts.

51 Turpat, 58. punkts. Tāpat spriedums, 1998. gada 17. decembris, Komisija/Īrija (C-353/96, EU:C:1998:611), 38. punkts, kurā ir nospriests, ka "ministra pilnvaras sniegt norādījumus Mežu dienestam, tostarp ar mērķi likt tam ievērot valsts politikas vadlīnijas par mežsaimniecības darbību vai nodrošināt noteiktus pakalpojumus vai iekārtas, kā arī pilnvaras, kas ir piešķirtas šim ministram un finanšu ministram, dod valstij iespēju kontrolēt Mežu dienesta saimniecisko darbību". Tāpat nospriests arī tajā pašā dienā taisītajā spriedumā *Connemara Machine Turf* (C-306/97, EU:C:1998:623) 33. punkts.

52 Spriedums *Adolf Truley*, 73. punkts. Tā tas nav, ja iestāde pārbauda vienīgi, vai struktūras budžets ir līdzsvarots (spriedums, 2013. gada 12. septembris, *IVD* (C-526/11, EU:C:2013:543), 29. punkts).

53 Spriedums *FIG* un *FISE*, 82. punkts.

a) Pilnvaras, kas attiecas uz NSF izveidi

71. *CONI* uzskaita kā savu uzdevumu NSF atzīšanu sporta mērķiem [54]. Iesniedzējtiesai būs jāizlemj, vai šī atzīšana ir gluži formāla vai, kā izskatās, skar būtību, jo ir saistīta ar NSF statūtu pārbaudi.

72. Lai apstiprinātu NSF statūtus [55], *CONI* ir jāizvērtē to atbilstība likumam, pašas *CONI* statūtiem un tās pašas noteiktajiem pamatprincipiem [56]. Tā var atteikties apstiprināt statūtus, tādā gadījumā atdodot iesniegtos statūtus atpakaļ attiecīgajai NSF un norādot tai kritērijus, kuri tai ir jāievēro, lai tā ieviestu attiecīgus grozījumus [57]. Šie norādījumi ir jāievēro obligāti [58].

73. Iesniedzējtiesa uzskata, ka "[NSF] atzīšanu sporta mērķiem varētu pielīdzināt publisko tiesību subjekta izveidei, kas paredzēta teleoloģiskās prasības ietvaros" [59], un tas saskan ar tās apgalvojumiem, ka NSF piešķirtie publiskie uzdevumi ir "to izveides iemesli" [60].

74. Ja NSF piešķirtie publiskie uzdevumi pamato to, ka, lai tās par tādām tiktu atzītas, noteicošā veidā iejaucas *CONI*, šī iejaukšanās jau atspoguļo šī publisko tiesību subjekta ietekmi to pastāvēšanas pirmajā posmā.

b) Pilnvaras, kas ir saistītas ar NSF darbībām

75. NSF sava darbība sporta jomā ir jāveic saskaņā ar *CONI* lēmumiem un pamatnostādnēm [61]. Lai arī tām ir atzīta tehniska, organizatoriska un pārvaldības autonomija, tās šo autonomiju īsteno *CONI* pārraudzībā [62]. Veicot savas publiska rakstura darbības, NSF ir jāatbilst *CONI* pamatnostādnēm un kontrolei [63].

76. Daži lietas dalībnieki uzskata, ka šis tiesiskais regulējums nenosaka kontroles, bet gan savstarpējas sadarbības mehānismus. Tie piebilst, ka sava vispārējā un abstraktā rakstura dēļ pamatnostādnes darbojas kā *soft law* un nespēj ietekmēt NSF pārvaldības politiku vai stratēģiju [64].

77. Arī šajā ziņā iesniedzējtiesai ir jāizvērtē *CONI* pilnvaru apjoms attiecībā uz NSF. Šajā ziņā būs jāizlemj tostarp, vai tā dod NSF saistošus norādījumus, kas ir obligāti izpildāmi.

54 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 15. panta 5. punkts.

55 *CONI* Nacionālajai izpildinstitūcijai ir jānosaka pamatprincipi, kuriem jāatbilst NSF statūtiem, lai tās varētu tikt atzītas (Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts).

56 *CONI* statūtu 22. panta 5. punkta otrā daļa.

57 *CONI* statūtu 22. panta 5. punkta trešā daļa.

58 Ja NSF negroza savus statūtus atbilstoši norādījumiem, *CONI* var iecelt *ad hoc* administratoru un nopietnākajos gadījumos pēc brīdinājuma izteikšanas atsaukt atzīšanu (*CONI* statūtu 22. panta 5. punkta piektā daļa).

59 Iesniedzējtiesas nolēmumu 5.3.3. punkts.

60 Šo secinājumu 44. punkts.

61 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 1. punkts un *CONI* statūtu 20. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais teikums.

62 *CONI* statūtu 20. panta 4. punkta pēdējā daļa.

63 *CONI* statūtu 23. panta 1.*bis* punkta pirmā daļa. Kā tiesas sēdē norādīja Itālijas valdība, šī norma būtu jāinterpretē, ņemot vērā Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. pantu. Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 un *CONI* statūtu kopīga vai atsevišķa interpretācija ir jāveic iesniedzējtiesai, lai noskaidrotu *CONI* "lēmumu", "pamatnostādņu" un "kontroles" robežas, kas ir jāievēro NSF.

64 *FIGC* un *CONI* apsvērumi (attiecīgi 37. un 29. punkts).

78. *Consiglio di Stato* (Valsts padome) iesniedzējtiesas nolēmumā iestājas par pastiprinātas *CONI* kontroles pār NSF darbību *kopuma* – nevis tikai pār publiska rakstura darbībām – atzīšanu. Tā apgalvo, ka NSF "trūkst kolektīva subjekta izvirzītā mērķa brīvas pieejamības", jo tām ir "faktiski institucionāls raksturs, un tas ir noteikts likumā vai ar pārvaldes iestādes aktu [..] ne tikai attiecībā uz to būtiskajiem strukturālajiem aspektiem, bet arī attiecībā uz galvenajām darbības jomām un kārtību, kādā tā ir jāveic, līdz ar to likvidējot vai sašaurinot privātajai autonomijai raksturīgo organizatorisko telpu un brīvību" [65].

79. Ja tas tā ir, publisko iestāžu (konkrētāk, *CONI*) iejaukšanās attiecībā uz NSF nebeidzas ar tiesību aktu pieņemšanu, kas attiecas uz tām [66], jo *CONI* ar NSF darbību pamatnostādnēm un cita veida aktiem var noteikt vadlīnijas šo subjektu darbībai. Šajā ziņā Komisija uzsver, ka *CONI* varētu, piemēram, ietekmēt *FIGC* lēmumus par publiskā iepirkuma pretendentu izvēli [67].

80. No *CONI* uzticēto pilnvaru uzskaitījuma būtiskākā ir iespēja pārņemt NSF savā uzraudzībā, ja: a) to vadības institūcijas ir pieļāvušas nopietnas neatbilstības pārvaldībā vai smagi pārkāpušas sporta tiesības; b) tiek konstatēta vadības institūciju darbības neiespējamība; un c) netiek nodrošināta pienācīga sporta sacensību sagatavošana un norise. Šajos gadījumos var nonākt līdz administratora iecelšanai [68].

81. Šīs pilnvaras atbilst vispārējai *CONI* misijai pārraudzīt NSF pienācīgu darbību, pat ar tiesībām atsaukt šo subjektu atzīšanu [69].

82. Tiesas judikatūrā, ko iepriekš minēju, par publisko iestāžu kontroles pierādījumu tiek uzskatīta šo iestāžu spēja lemt par subjekta likvidāciju, iecelt likvidatoru vai lemt par administratoru atcelšanu smagu pārkāpumu gadījumos [70].

83. Kā norāda Komisija [71], tikai pastāvīga un sistemātiska NSF darbības kontrole ļauj atšķirt nopietnu pārkāpumu no mazāk svarīga pārkāpuma: *CONI* var brīvi izlemt, vai pirmajā gadījumā tai ir jāiejaucas un jāpārņem NSF savā uzraudzībā.

84. Šī pati pastāvīgas uzraudzības saikne atbilst arī *CONI* uzdevumam aizstāt NSF, ja kontrole, kāda NSF ir pār sporta sabiedrībām, ir neatbilstoša, lai nodrošinātu sacīkšu pienācīgu organizēšanu [72].

85. Šādi aizvietošanas pasākumi skar federācijas darbības būtību, jo *FIGC* ir tikai jāorganizē futbola sacensības. Kā uzsver Komisija [73], lai konstatētu, ka kontrole ir neatbilstoša, *CONI* vajadzētu būt statusam, kas ļauj tai pastāvīgi konstatēt, vai NSF izpilda prasības, kas sporta sabiedrībām ir noteiktas sacīkšu pienācīgas norises nolūkos. Šīm prasībām ir jāatbilst *CONI* noteiktajiem kontroles kritērijiem un kārtībai.

86. Pamatojoties uz šiem kritērijiem, iesniedzējtiesa varēs izdarīt savus secinājumus par to, kādā apjomā *CONI* īsteno uzraudzību pār NSF.

65 Iesniedzējtiesas nolēmuma 5.3.6. punkts.

66 Saskaņā ar spriedumu *FIG* un *FISE* (48. punkts) reglamentējoša iejaukšanās, kas "būtu pietiekoši intruzīva, lai faktiski noteiktu [kāda subjekta] vispārējo politiku vai programmu, var būt uzskatāma par kontroles rādītāju".

67 Tās rakstveida apsvērumu 76. punkts.

68 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 5. panta 2. punkta e *ter*) apakšpunkts un *CONI* statūtu 23. panta 3. punkta otrā daļa.

69 *CONI* statūtu 23. panta 3. punkta pirmā daļa un 21. panta 3. punkts.

70 Spriedums, 2001. gada 1. februāris, Komisija/Francija (C-237/99, EU:C:2001:70), 54. un 55. punkts.

71 Tās rakstveida apsvērumu 72. punkts.

72 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 5. panta 2. punkta e *bis*) apakšpunkts.

73 Tās rakstveida apsvērumu 68. punkts.

87. Šajā pašā kontekstā tai būs jāizvērtē, vai *CONI* veiktā NSF darbību vispārējā uzraudzība ietekmē to, kā tā nosaka savu publiskā iepirkuma politiku, vai vismaz piesardzības pasākumus, kas tai jāparedz, lai NSF organizatoriskā autonomija šajā jomā atbilstu publiskuma, pārskatāmības, nediskriminācijas un konkurences noteikumiem, kādi ir paredzēti Direktīvā 2014/24. Šajā ziņā *CONI* varētu būt ietekme uz NSF līgumattiecību politiku.

88. Nav arī izslēdzams, ka neatbilstības, attiecībā uz kurām *CONI* veic uzraudzību, varētu notikt NSF iepirkumu sistēmā, kur netiek ievērotas publiskuma un pārskatāmības normas; šādā gadījumā palielinātos korupcijas riski [74]. Ne tikai reaģēšana uz šiem pārkāpumiem, bet arī to novēršana veido *CONI* uzraudzības pilnvaru daļu.

c) Pilnvaras, kas ir saistītas ar NSF budžetu un kontiem

89. *CONI* ir arī pilnvaras apstiprināt NSF budžetu [75]. Atšķirībā no NSF statūtu apstiprināšanas, kur *CONI* viedoklis, kā jau tika analizēts, ir saistošs, tās nepiekrišana iesniegtajam budžetam nerada tādas pašas sekas [76].

90. Arī šajā ziņā *Consiglio di Stato* (Valsts padome) būs jānoskaidro, vai tostarp, kad tiek noraidīts NSF budžets, bet nepastāvot iespējai to aizvietot [77], *CONI* īsteno zināmu kontroli pār NSF, kā apgalvo Komisija [78]. Tā kā budžeta apstiprināšana notiek, pamatojoties uz *CONI* noteiktajiem kritērijiem un kārtību [79], tai var būt būtiska nozīme tā izstrādē.

91. Izvērtējot instrumentus, kas ir *CONI* rīcībā, lai kontrolētu NSF saimniecisko darbību, katrā ziņā nedrīkst aizmirst, ka tā var iecelt revidentus, kas darbojas šajos subjektos [80].

92. Tiesa ir atzinusi, ka "revidenti pēc būtības parasti netiek uzskatīti par "amatpersonām" un tātad nespēj noteikt subjekta "vispārējo politiku un programmu"" [81]. Tomēr tie var būt uzskatāmi par papildu līdzekli pastāvīgai uzraudzībai pār NSF finansiālo darbību.

93. Saskaņā ar *FIGC* statūtiem *CONI* iecelto revidentu iesaistīšanās ir svarīgāka, nekā tas varētu šķist no pirmā acu uzmetiena. Šie revidenti pārstāv *FIGC* revīzijas kolēģijas vairākumu (divi no trīs) [82], un tiem ir tiesības piedalīties visās federācijas institūciju sapulcēs.

94. Atkarībā no to pilnvaru apjoma pastāvīga *CONI* revidentu klātbūtne *FIGC* lēmējinstitūcijās [83] varētu izpildīt nosacījumus, kas bija minēti spriedumā *Adolf Truley* attiecībā uz subjektu finansiālo uzraudzību, ko īsteno publiskās iestādes [84].

74 Skat. *International Partnership against Corruption in Sport* (*IPACS*) *I Task force* ziņojumu *Reducing the risk of corruption in procurement relating to sporting events and infrastructure*, no: http://www.oecd.org/corruption/multi-stakeholder-sports-integrity-taskforces-established.htm.

75 Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 15. panta 3. punkts, kā arī *CONI* statūtu 21. panta 4. punkts un 23. panta 2. punkts.

76 Daži lietas dalībnieki nepiešķir nozīmi *CONI* darbībai NSF kontu jomā, kvalificējot to drīzāk kā formālu, jo galīgo lēmumu pieņem sapulce.

77 Tas, ka *CONI* neapstiprina [budžetu], nozīmē, ka kompetence to darīt tiek nodota sapulcei, kuru veido sporta sabiedrību pārstāvji (*FIGC* statūtu 20. panta 1. punkts).

78 Tās rakstveida apsvērumu 70. punkts.

79 *CONI* statūtu 23. panta 2. punkta pirmā daļa.

80 *CONI* statūtu 7. panta 5. punkta h1) apakšpunkts.

81 Spriedums *FIG* un *FISE*, 80. punkts.

82 *FIGC* statūtu 31. panta 1. punkts.

83 *FIGC* statūtu 31. panta 4. punkts: revīzijas kolēģija īsteno *FIGC* un tās institūciju grāmatvedības kontroli. Kolēģijas locekļi ir jāuzaicina piedalīties šīs federācijas institūciju sapulcēs.

84 Skat. šo secinājumu 68. punktu un 5. zemsvītras piezīmi.

d) Pilnvaras, kas ir saistītas ar NSF atzīšanas atsaukšanu

95. Ja kāda NSF neizpilda pienākumus, kam ir pakārtota to atzīšana, *CONI* var šo atzīšanu atsaukt [85]. Kopā ar iejaukšanos un nodošanu pārraudzībā tas ir visstingrākais pasākums, kas ir noteikts Itālijas tiesiskajā regulējumā, lai piešķirtu *CONI* faktiskas uzraudzības pilnvaras.

96. Tas, ka atzīšanu atsauc tikai īpaši smagu pārkāpumu gadījumā, nekādi neietekmē apstākli, ka šī atsaukšana ir mehānisms *CONI* pārraudzībai pār NSF. Runa būtu par pilnvarām, kas var tikt pielīdzinātas spriedumā Komisija/Francija [86] Tiesas izvērtētajām publiskās iestādes pilnvarām lemt par subjekta darbības izbeigšanu, ieceļot likvidatoru un pagaidu administratoru.

97. Tiesa uzskata, ka "to pilnvaru īstenošanu, ko šīs normas piešķir kompetentajai [iestādei], [pat ja] tās faktiski tiktu īstenotas izņēmuma situācijā, tomēr nozīmē *pastāvīgu kontroli*, kas pats par sevi ļauj atklāt pārvaldes institūciju būtisku neizpildi un bezdarbību" [87].

98. Visbeidzot, *FIGC* likvidācijas gadījumā, pat ja tā ir brīvprātīga, nenotiek tās īpašuma sadale, kas tiek nodots *CONI* [88]. Manuprāt, šis apstāklis apstiprina, ka *FIGC* darbības, kas ir pakļauta *CONI* uzraudzībai, publiskais aspekts iezīmē visu tā tiesiskā regulējuma kopumu [89].

2. CONI kontrole pār NSF vai NSF kontrole pār CONI?

99. Īpaša uzmanība ir jāpievērš tam, ka tie lietas dalībnieki, kas uzskata, ka NSF ir gluži autonomas attiecībā pret *CONI*, apgalvo, ka faktiski tās pašas *kontrolē CONI*, ņemot vērā šo struktūru iesaisti tās augstākajās institūcijās [90].

100. Tiesa jau ir saskārusies ar to pašu argumentu spriedumā *FIG* un *FISE*, uzsverot, "ka šis apstāklis ir nozīmīgs tikai tad, ja ir iespējams konstatēt, ka ikviena federācija atsevišķi spēj īstenot nozīmīgu ietekmi uz publisko kontroli, ko *CONI* īsteno pār to, lai šo kontroli neitralizētu" [91].

101. Arī *Consiglio di Stato* (Valsts padome) noraida šādu pieeju, lai gan to dara no cita skatpunkta. Tās viedoklis, kam piekrītu, ir šāds:

– No vienas puses, subjektiem, kas veido *CONI* būtiskās institūcijas (pat ja tās ir galvenokārt personas no NSF), "ir pienākums izpildīt to funkcijām atbilstošos oficiālos pienākumus neatkarīgi no savas izcelsmes".

– No otras puses, "uz *CONI* savukārt attiecas [..] ministrijas uzraudzība [..], kas var lemt par Nacionālās izpildinstitūcijas darbības izbeigšanu un par *CONI* priekšsēdētāja atcelšanu no amata [..]" Leģislatīvā dekrēta Nr. 242/1999 13. pantā noteiktajos gadījumos [92].

85 *CONI* statūtu 21. panta 3. punkts.

86 Spriedums, 2001. gada 1. februāris (C-237/99, EU:C:2001:70).

87 Turpat, 54. un 56. punkts. Mans izcēlums.

88 *FIGC* statūtu 38. panta 1. punkts.

89 Pretējā gadījumā likvidāciju reglamentētu parastie sabiedrībām piemērojamie noteikumi un likvidācijas aprēķina pozitīvā bilance tiktu sadalīta starp biedriem. Taču tas tā nav, jo atlikušie aktīvi paliek saistīti ar sasniedzamo publisko mērķi, piešķirot tos uzraugošajai publiskajai iestādei.

90 *FIGC* apsvērumi (43.–45. punkts) un *CONI* apsvērumi (32.–34. punkts), kā arī Itālijas valdības apsvērumi (26. punkts), kuros ir uzsvērta "[NSF pārstāvju] vairākuma dalība *CONI* galvenajās lēmējinstitūcijās".

91 Spriedums *FIG* un *FISE*, 89. punkts.

92 Iesniedzējtiesas nolēmumu 5.6. punkta ceturtais ievilkums.

102. Mēraukla, pēc kuras nosakāms, kurš kuru kontrolē, ir rodama tikai tajā, kā ir juridiski strukturētas attiecības starp *CONI* un NSF. Ja, lai gan tiesiskajā regulējumā *CONI* ir piešķirtas uzraudzības pilnvaras pār NSF, faktiski šī attiecība būtu gluži pretēja tāpēc, ka *CONI* biedri no NSF nerīkotos "neatkarīgi no savas izcelsmes", aizmirsdami, ka tie izpilda publiskus uzdevumus, mēs saskartos ar anomāliju [93], kas būtu jānovērš.

103. Tādējādi, izspriežot, vai *FIGC* ir publisko tiesību subjekts Direktīvas 2014/24 izpratnē, iesniedzējtiesai būs jāņem vērā tas, kā juridiski ir strukturētas attiecības starp *CONI* un NSF neatkarīgi no problēmām, ko tās var radīt praksē.

V. Secinājumi

104. Pamatojoties uz iepriekš minēto, iesaku Tiesai atbildēt *Consiglio di Stato* (Valsts padome) šādi:

1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 2. panta 1. punkta 4. apakšpunkta a) punktu nacionālā sporta federācija var tikt kvalificēta par publisko tiesību subjektu, ja tai ne tikai ir juridiskās personas statuss, bet tā arī ir nodibināta ar īpašu mērķi apmierināt nerūpnieciska un nekomerciāla rakstura vispārējo interešu vajadzības un tās pārvaldība ir pakļauta kāda cita publisko tiesību subjekta – piemēram, nacionālās olimpiskās komitejas, kurai dalībvalsts tiesiskajā regulējumā ir piešķirts šāds statuss, – uzraudzībai.

2) Valsts tiesa var secināt, ka nacionālās sporta federācijas apmierina nerūpnieciska un nekomerciāla rakstura vispārējo interešu vajadzības, ja publiskie uzdevumi, kuru pildīšanu tiesiskais regulējums tām uztic monopolstāvokļa apstākļos un kuru dēļ šīs bezpeļņas organizācijas ir izveidotas, veido šo organizāciju darbības kodolu tādējādi, ka pārējām to darbībām ir tikai instrumentāls raksturs attiecībā pret to. Šajā ziņā nav būtiski, vai nacionālā sporta federācija ir finansiāli pašpietiekama vai ir atkarīga no publiskā finansējuma.

3) Lai izvērtētu, vai tāda publiska iestāde kā pamatlietā aplūkotā nacionālā olimpiskā komiteja veic nacionālo sporta federāciju uzraudzību, tiesai būs jāizvērtē šīs komitejas attiecībā uz nacionālo sporta federāciju pārvaldību īstenojamo pilnvaru kopums. Par pazīmēm, kas principā liecinātu par nacionālās olimpiskās komitejas kontroles pilnvaru esamību, ir uzskatāmi apstākļi, ka tā:

   – sporta mērķiem atzīst nacionālās sporta federācijas, pirms tam apstiprinot to statūtus, un attiecīgā gadījumā var to atsaukt;

   – ir tiesīga noteikt pamatnostādnes un pieņemt lēmumus par nacionālo sporta federāciju publiska rakstura darbībām;

   – var uzdot nacionālajām sporta federācijām izpildīt nacionālās olimpiskās komitejas vispārējos noteikumus un pamatnostādnes un lēmumus, un – ja tā konstatē būtiskas neatbilstības pārvaldībā vai smagus sporta reglamentu pārkāpumus – var lemt par minēto federāciju administrēšanu;

   – pastāvīgi uzrauga nacionālo sporta federāciju darbību;

   – apstiprina nacionālo sporta federāciju budžetu, darbības programmu un gada bilanci ar tiesībām iecelt revidentus, kas to pārstāv (kam savukārt ir izšķirošs vairākums revidentu kolēģijā) šo federāciju institūcijās.

93 Juridiskajā un ekonomiskajā literatūrā par saimniecisko darbību regulējošo publisko aģentūru un institūciju darbību ir plaši analizēta parādība, kas pazīstama kā attiecīgo tirgus dalībnieku veiktā "regulatīvās kontroles sagrābšana".

4) Nacionālo sporta federāciju pārstāvju būtiska līdzdalība vai pat vairākuma līdzdalība nacionālās olimpiskās komitejas institūcijās neliedz uzskatīt šīs federācijas par šīs komitejas uzraudzībā esošiem publisko tiesību subjektiem.